

ג) הפרת פניהם ענתה כם. בדיוקנא, אשתמודע פרוצופא דחיה דשריא עליה, אם הוא אריה, או שור או נשר, או אדם. מהמרפכה דקודשא בריך הוא ושכינתיה, או מהמרפכה דמלאך שר הפנים, או מהמרפכה כישא דסמאל, או מהמרפכה דארבע יסודין דעלמא. ולית בהון לא היצר טוב, ולא היצר הרע, אלא כבעירין דעלמא. ובגין דא כמה הכלים אית בבני נשא, כל חד למיניה. ורזא דמלה, (בראשית א) תוצא הארץ נפש חיה למיניה. ובגין דא, במדה שאדם מודד בה מודדין לו. ובכל פרוצופא אית ממנא עליה.

תא חזי, לשית יומי בראשית, לכל חד אית ליה פרוצופיה, דההוא דרגא דאנהיג ליה, ולא תשפח יום דלית ביה טוב. ואף על גב דביומא תנינא לא אית ביה טוב, ביומא תליתאה תשפח ליה. ובגין דא אתמר ביה תרי זמני טוב.

ובל יומא אית ליה גדר מלבר, דלא ייעול כל בר נש לשהוא טוב. פגון חשף דכסי לנהורא. דתשפח ביומא קדמאה אור, ותשפח ביה חושף. בכל יומא תשפח נטירא. ואינון נטירין אינון, פגון קוצים לפרם. ואית נטירין אחרנין, פגון נחשים ועקרבים ושרפים, ונטירין ההוא טוב, דלא ייעול תמן דלאו איהו ראוי למיעל. ואי לאו, כל חייביא הוו עאלין ברזין דאורייתא.

ובגין דא מאן דאיהו חייבא, וייעול למנדע רזין דאורייתא, כמה מלאכי חבלה דאתקריאו חשף ואפלה, נחשים ועקרבים חיות ברא אתקריאו, ומבלבלין מחשבתיה, דלא ייעול לאתר דלאו דיליה.

אבל מאן דאיהו טוב, כל אלין נטירין אינון לממריה, וקטיגור נעשה סניגור, וייעלון (ליה) לטוב הגנוז, וימרון ליה מרנא, הא בר נש טוב וצדיק ירא שמים, בעי לאעלא קדמך, אמר לנו, (תהלים קיח) פתחו לי שערי הוא טוב וצדיק, ירא שמים, רוצה להכנס לפניך, אמר לנו

ממרפכת הקדוש ברוך הוא ושכינתו, או ממרפכת מלאך שר הפנים, או ממרפכה רעה של סמאל, או ממרפכת ארבעה יסודות של העולם. ואין בהם לא היצר הטוב, ולא היצר הרע, אלא כבהמות העולם.

ומשום זה כמה הכלים יש בבני אדם, כל אחד למינו. וסוד הדבר - (בראשית א) תוצא הארץ נפש חיה למיניה. ומשום זה, במדה שאדם מודד - בה מודדים לו. ולכל פרוצוף יש ממנה עליו.

בא ראה, לששת ימי בראשית, לכל אחד יש את פרוצופו של אותה דרגה שמונהיגה אותו, ולא תמצא יום שאין בו טוב. ואף על גב שפיום השני אין בו טוב, תמצאנו ביום השלישי. ומשום זה נאמר בו פעמים פי טוב.

ורבך יום יש גדר מבחוץ שלא יכנס כל אדם לאותו טוב, כמו חשף שמכסה את האור. שתמצא ביום ראשון אור, ותמצא בו חשף. בכל יום תמצא שמירה, ואותם שומרים הם כמו קוצים לפרם. ויש שומרים אחרים, כמו נחשים ועקרבים ושרפים, ושומרים אותו טוב שלא יכנס לשם מי שאינו ראוי להכנס. ואם לא - כל הרשעים היו נכנסים בסודות התורה.

ומשום זה, מי שהיא רשע ויכנס לדעת סודות התורה, כמה מלאכי חבלה שנקראים חשף ואפלה, נחשים ועקרבים, חיות בר נקראים, ומבלבלים מחשבתו שלא יכנס למקום שאינו שלו. אברך מי שהוא טוב, כל השומרים הם למרותו, וקטגור נעשה סגור, ויכניסו (אותו) לטוב הגנוז, ויאמרו לו: מורנו, איש זה (תהלים קיח) פתחו לי שערי צדק אבא